

РАН БОСИЛЕК

УМНАТА ОВЧАРКА

chitanka.info

Едно време един цар издал заповед, която разгласил по цялото царство: „Който заколи камък и от камъка кръв да протече, царят ще го направи пръв царедворец.“

Идвали много юнаци от царството. Отивали при царския камък, който бил във от столицата. Опитвали се всички да разсекат камъка, но мечовете им се изпотрошавали и те си отивали посрамени.

В едно село имало една юначна девойка. Тя пасяла овци по планината. Достигнала и до нея царската заповед. Тя се облякла в мъжки дрехи, отишла при царя и му рекла:

— Царю честити, аз се наемам да заколя царския камък и от камъка да протече кръв.

— Добре — рекъл царят. — Още сега ще отидем накрай града, гдето се намира камъкът.

И той дал заповед да се съберат всички царедворци, да свикат и народа, защото млад юнак ще заколи царския камък.

Отишли накрай града. Царят показал на незнайния юнак камъка и рекъл:

— Ето камъка. Извади меча си и го заколи, да видим дали ще потече кръв от него.

Девойката извадила меча си, па се обърнала към царя и рекла:

— Царю честити, как ще заколя бездушен камък? Дай му ти първо душа, та след туй, ако не го заколя, вземи главата ми!

Царят се почудил на тоя отговор и рекъл:

— Ти си най-умният човек в царството ми. Аз не исках да заколиш камъка, защото зная, че камък не може да се заколи, а само да видя какво ще сториш и как ще ми отговориш. Ти заслужаваш и ще бъдеш първи големец в царството ми. А сега, ако свършиш още и това, което ще ти кажа, ще те направя мой син.

Овчарката отговорила:

— Кажи, царю честити, да видя какво искаш да свърша.

— Ще си отидеш на село. Ще дойдеш след три деня тука. Но да дойдеш пешком и да яздиш. И да ми донесеш подарък, и да не ми донесеш. Ще излезе мало и голямо да те срещне, а ти да накараш посрещачите хем да те причакат, хем да не те причакат.

Овчарката се върнала в село. Накарала селяните да ѝ уловят три-четири живи зайци и два гълъба. Селяните ѝ уловили.

На третия ден, когато трябвало да отиде при царя, умната овчарка сложила зайците в торби, дала ги на селяни да ги носят и им рекла:

— Когато ви кажа да ги пуснете, ще разтворите торбите и ще ги оставите да избягат.

Тя се преоблякла в мъжки дрехи. Взела в ръце гълъбите. Яхнала един козел и тръгнала да отиде при царя. Изпратила няколко селяни да съобщят в двореца, че пристига. Царят, царедворците и всички столичани излезли да срещнат юнака.

Когато приближила девойката до посрещачите, рекла на селяните:

— Пуснете зайците!

Селяните ги пуснали.

Посрещачите, като видели зайците, впуснали се да ги гонят.

Овчарката се приближила до царя, като яздела върху козела и едновременно си допирала краката о земята. Като стигнала до царя, подала му двата гълъба. Царят посегнал да ги вземе, но тя ги изпуснала. Те литнали и избягали. Тогава умната овчарка рекла на царя:

— Ето ти, царю честити, аз пристигнах. Посрещачите и ме причакаха, и не ме причакаха. Аз язда козел и пешком ходя. Донесох ти подарък и не ти донесох.

Царят се зарадвал:

— Честит съм, че ще си имам такъв умен син!

А овчарката му пошепнала на ухото:

— Прости ме, царю честити, че скрих от тебе! Аз не съм момък, а девойка.

Царят, който не бил женен, се зарадвал още повече и рекъл:

— Господ ми помогна да си намеря умна царица, каквато отдавна диря. Щом не можеш да ми бъдеш син, ще ми станеш вярна другарка.

И той се оженил за умната овчарка.

Царували дълго време доволни и честити за голяма радост на цялото царство. Такъв добър цар и такава умна царица никъде нямало по света.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.